

Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zutein) udtalte sig, som om denne Sag ubeløkkende henvendte paa den ærede Finansminister, men jeg tror, at Tinget ogsaa har noget at sige her. Det er i det hele taget et Udtryk, som vi nok tidligere have hørt fra Højres Side, men ikke tidligere have hørt fra den Side, hvortil det ærede Medlem hører, og jeg tror i det hele taget heller ikke, at Folketinget rigtig kan staa sig ved at lade al Ting bero paa den ærede Ministers Vilje. Man kan naturligvis overlade den ærede Minister Valget mellem to Fordele, af hvilke vi vunde den ene og kun kunne faa den ene. Men at sige, at Finansministeren kan faa denne Sag, som han vil, og at det beror overhovedet paa den ærede Finansminister, om han vil gaa ind paa noget som helst Vederlag eller ej, tror jeg ikke er noget rigtig korrekt Standpunkt for Folketinget at indtage, og det er heller ikke klogt eller nødvendigt. Vi have haft mangfoldige Tilfælde, hvor de forskellige ærede Ministre have stillet sig saaledes og ved 1ste, 2den og 3dje Behandling have udtalt sig meget bestemt mod Folketingets Vilje, men dog have vi ved at fastholde vort Standpunkt sat enten hele vort Standpunkt eller en Del deraf igennem. Det have vi ofte oplevet, men ved paa Forhaand at give Afstald paa denne Fordel, som dog vor Stilling som medberettiget Faktor i Lovgivningsmagten giver os, opnaa vi slet ikke noget. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds kom ogsaa med en anden Bemærkning, som jeg dog maa nedlægge en lille Indsigelse imod. Han opfordrede os til her at vedtage det samme, som vi havde vedtaget paa Finansloven. Vi have ikke paa Finansloven i Aar vedtaget nogen som helst Forgøelse af Indtægten af Klasselotteriet, og vi have heller ikke paa Finansloven i Fjor vedtaget det. Derimod have vi rigtig nok vedtaget det paa Finansloven i Fjor, men derefter har Regeringen ikke stillet det op og heller ikke Folketinget. Det, som foreslaas ved denne Lov, er altsaa ikke en Gentagelse af en Beslutning paa Finansloven, men det er en Tilbagevender til et Standpunkt, som har været forladt fra Folketingets Side indtil nu. Det er en Tilbagevender dertil, en Imødekønnen af Finansministeren paa dette Punkt, og det er altsaa en forandret Stilling, en Forandring af vor Stilling paa Finansloven. Det er det, den ærede Ordfører for Finansudvalget opfordrer os til, men saa skalde han udtrykke sig forvekkere. Jeg skal med disse Ord anbefale det Forslag, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valg-

kreds (Bust) og jeg have stillet, til den ærede Ministers og Tingets nærmere Overvejelse.

Finansministeren (Estrup): Min Stilling lige overfor de foreliggende Ændringsforslag er jo angivet ved min Udtalelse ved Sagens første Behandling, nemlig den, at jeg kan modtage Loven med den Nedsættelse i Tallet af Lodderne, som er foreslaaet under Ændringsforslaget under Nr. 1, men at jeg ikke kan modtage Loven med denne Lov fuldstændig uvedkommende nye Bestemmelser. Lige overfor det ærede Medlem, der først havde Ordet, skal jeg bemærke, at det, jeg ved Sagens første Behandling gjorde Indsigelse imod, var, at man, hver Gang der var Tale om en Forgøelse af Statskassens Indtægter, da ogsaa skulde overveje, hvorledes man nu skulde disponere over det Beløb, som derigennem kunde indkomme, hvad der vilde være ganske til, at man, hver Gang man forhandlede om en ny Udgift af Statskassen, ogsaa skulde sætte dette i Forbindelse med Tilvebringelsen af nye Indtægter for Statskassen. Det var dette System, mod hvis Rigtighed jeg nedlagde Protest, og saa tilføjede jeg: Hvorledes vilde det være kommet til at staa i denne Samling, dersom man fra Regeringens Side lige overfor de store nye Udgifter, der ville blive paalagte Statskassen efter de foreliggende Lovforslag, som jeg antager ville blive til Lov, skulde fra Regeringens Side have stillet Fordring om Paalæg af nye Skatter for at dække disse Udgifter? Jeg vilde henstille, hvad der saa var slet. Naar det ærede Medlem i den Anledning udtalte noget om den foreliggende Distat og Nedsættelse af Sukkerafgiften osv., da er det slet ikke det, jeg har sigtet til. Det, hvortil jeg har sigtet, er de Millioner, som ville komme ud af Statskassen, naar den nye Alderdomsforfølgelseslov bliver vedtagen, som medfører en fuldstændig ny Udgift for Statskassen, uden at Regeringen har stillet den Fordring, at saa ogsaa Repræsentationen skulde bevilge nye Indtægter dertil. Lige overfor denne Rendsgerning forekommer det mig at være mildest talt jaare besynderligt, naar der er Tale om en nødvendig Forgøelse af Tallet af Klasselotteriets Lodder, paa Grund af den derigennem sandsynligvis tilstedekomende Forgøelse af Statskassens Indtægter at kræve, at en saadan nødvendig Udvidelse kun skulde kunne vedtages, naar man satte den i Forbindelse med en Forandring i Stempelloben, o. s. v., og Nedsættelse i Afgifter til Statskassen, som hidrøre fra disse Love. Hvad